

Ουραγός της Ε.Ε. η Ελλάδα στην προσέλκυση επενδύσεων

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΜΑΝΙΦΑΒΑ

Η χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αυτήν τη στιγμή χρειάζεται ίσως τις περισσότερες επενδύσεις από οποιαδήποτε άλλη είναι αυτή στην οποία υλοποιούνται αναλογικά οι λιγότερες. Η δυσάρεστη αυτή πραγματικότητα, τις συνέπειες της οποίας βιώνει καθημερινά η ελληνική κοινωνία, αποτυπώνεται στα τελευταία στοιχεία της Eurostat. Οι επενδύσεις στην Ελλάδα διαμορφώθηκαν το 2016 σε επίπεδα που αντιστοιχούν στο 11,4% του ΑΕΠ, ποσοστό που είναι το χαμηλότερο μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και φυσικά αρκετά χαμηλότερο από τον μέσο κοινοτικό όρο που διαμορφώθηκε στο 19,7%.

Σύμφωνα, εξάλλου, με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, οι ξένες άμεσες επενδύσεις (ΞΑΕ) ανήλθαν το 2016 σε μόλις 2,8 δισ. ευρώ, αυξημένες βεβαίως σε σύγκριση με το 2015, τη χρονιά των δύο εκλογικών αναμετρήσεων, του δημοψηφίσματος, της τραπεζικής αργίας και των αυστηρών capital controls, όταν οι ΞΑΕ περιορίστηκαν σε κάτι παραπάνω από 1 δισ. ευρώ, αλλά σε μεγάλη απόσταση από την προ κρίσης εποχή (π.χ. στα 4,23 δισ. ευρώ το 2006).

Συνολικά οι επενδύσεις στην Ελλάδα –όχι μόνον οι ΞΑΕ– ως ποσοστό του ΑΕΠ υποχώρησαν κάτω από 20% από το 2010 και μετά, χωρίς ποτέ να ανακάμψουν, παρά το γεγονός μάλιστα ότι ο παρονομαστής, εν προκειμένω το ύψος του ΑΕΠ, υποχωρούσε.

Το δείχνουν τα στοιχεία αυτά; Αυτό που έχει επισημανθεί από πολλές πλευρές και μάλιστα συχνά με εκ διαμέτρου αντίθετη ιδεολογική ταυτότητα μεταξύ τους: ότι η μείωση του μισθολογικού κόστους δεν ήταν σε καμία περίπτωση ικανός παράγοντας για να αυξήσει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Η εσωτερική υποτίμηση, άλλωστε, προκάλεσε συρρίκνωση της κατανάλωσης και εντέλει απέτρεψε επενδύσεις που στόχευαν

Οι επενδύσεις στα κράτη-μέλη της Ε.Ε. το 2016

ΠΗΓΗ: Eurostat, Τρόνχεϊ της Ελλάδος

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Υψηλή φορολογία, γραφειοκρατία και προβληματική χρηματοδότηση αποτελούν τα βασικότερα αντικίνητρα.

στην εγχώρια αγορά. Οι επιχειρήσεις εκείνες που διέθεταν και διαθέτουν κεφάλαια και είναι ελληνικών συμφερόντων προτίμησαν σε αρκετές περιπτώσεις να τα επενδύσουν σε παραγωγικές εγκαταστάσεις εκτός Ελλάδας.

Οι κύριες αιτίες για τη μη υλοποίηση επενδύσεων είτε από ελληνικές είτε πολύ περισσότερο από

ξένες επιχειρήσεις θα πρέπει να αναζητηθούν αλλού και είναι αυτές που έχουν επισημανθεί ουκ ολίγες φορές στις διάφορες εκθέσεις διεθνών οργανισμών. Στον Δείκτη Παγκόσμιας Ανταγωνιστικότητας του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ (World Economic Forum - WEF) η Ελλάδα κατατάσσεται στην 86η θέση μεταξύ 138 χωρών που εξετάζονται στην Έκθεση Παγκόσμιας Ανταγωνιστικότητας 2016/2017, υποχωρώντας κατά πέντε θέσεις σε σύγκριση με την κατάταξη του 2015/2016. Σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση, η Ελλάδα κατατάσσεται στην 136η θέση σε ό,τι αφορά την επίδραση της φορολογίας ως κίνητρο για επενδύσεις, αλλά και ως κίνητρο στην αγορά εργασίας (135η θέση).

Από την έρευνα γνώμης που διεξάγει το WEF προέκυψε ότι κυριότερος ανασταλτικός παράγοντας για το επιχειρείν στην Ελλάδα είναι η πολιτική αστάθεια και ακολουθούν οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές, η φορολογική νομοθεσία, η γραφειοκρατία και βεβαίως η δυσκολία πρόσβασης στη χρηματοδότηση. Η μεταφορά της φορολογικής έδρας εκτός Ελλάδας, στην οποία προχώρησαν μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι τα τελευταία χρόνια, είχαν ως βασική αιτία την ευκολότερη πρόσβαση σε δανεισμό για κεφάλαια κίνησης.

Στην τελευταία έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας για το επιχειρείν (Doing Business 2017) γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στη φορολογία των επιχειρήσεων. Σύμφωνα με την έκθεση, συνολικά οι φόροι και οι ασφαλιστικές εισφορές που καλούνται να πληρώσουν οι επιχειρήσεις αντιστοιχούν στο 50,7% επί των κερδών τους, όταν ο αντίστοιχος μέσος όρος στις χώρες υψηλών εισοδημάτων του ΟΟΣΑ (Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης) είναι 40,9%. Στην κορυφή της κατάταξης της Eurostat σε ό,τι αφορά την αναλογία επενδύσεων προς το ΑΕΠ βρίσκεται η Ιρλανδία με 29,3%, ακολουθούν η Τσεχία με 24,2% και η Σουηδία με 24,2%.

